

הנבראים שעומדים בועלם, שהגדיל אותוקדוש ברוך הוא על הפל והכenis אותך לגן עדן, ותacen לך שבע חפות שם להשתעשע בענוג של הנעם העלינו, כמו שנאמר (תהלים כ) לחזות בنعم ה' ולבקר בהיכלו. לחזות בنعم ה' - למעלה. ולבקר בחיכלו - למטה. לחזות בنعم ה' בזאתם שבעת הרקיעים למטה. ולבקר בהיכלו, בזאתם שבעת הרקיעים שלמטה, ואלה עומדים קיימים אלין לקבל אלין.

ובכלוזו עמדת בגנטא דען. אוטן שבע החפות העליונות הקדשות עומדות עליך למעלה להתחטר בהן, ואוטן שבע מהותונות עמדת בהן להשתעשע בהן, ובכלו השלים אותך אדורך להיות שלם כלל.

עד שנדחו רגליך אחר עצת אוטו נחש הרע, וגורשת מגן עדן, וגורמת לך מות ולכל הועלם, משום שעוצבת את העודנים הלאו של מעלה ולמטה, ונמשכת אחר אוטן תשוקות טמאות שנקראות ראש פתנים, שהגורף מושך בהן ולא הרוח, כמו שנאמר (דברים לט) וראש פתנים אכזר. וכתוב ענביomo ענבי רוש. עד שבא אברחים החסיד והתחילה לתקן עולם, ונכנס לתוך האמונה הקדושה ותacen למעלה ולמטה בזאתם רקיעים עליונים ובזאתם רקיעים מהותונם.

בזאתם מהותונם הם היקלות לאוטם רקיעים עליונים להאהזו זה בזה ולהקשר זה בזה, כמו שbearנו באוטם היקלות שאמרנו. ואך על גב שbearנו שם בתוך הכלל, כאן יש לנו לפרט בדברים ולמתן את היחור פראי, כדי שלא יטעו החרים, וילכו בדרכם ישרה, כתוב (הושע י) כי ישרים דרך יי' וצדיקים ילכו בם וגוי.

על כלוא, ואעל לך בגנטא דען, ואתקין לך שבעה חופות ביה, לאשתגעשא בענוגא דנען עלה, כמה דעת אמר (תהלים כ) לחזות בנעם יי' בנעם יי' ולבקר בהיכלו. לחזות בנעם יי' לעילא. ולבקר בהיכלו למטה. לחזות בנעם יי', באינון שבעה רקיעין לעילא, ולבקר בהיכלו באינון שבעה רקיעין דלמטה, ואlein קיימין אלין לקבל אלין.

ובכלוזו קמת בגנטא דען. אינון שבעה חופות עלאין קדישין, קיימי עלה לעילא, לאעתרא בהו. באינון שבעה תפאיין, קמת בהו לאשתגעשא בהו, ובכלו אשלים לך מארך, למחריו שלים בכלה.

עד דאתה רגליך, במר עיטה דההוא חריא בישא, ואתרכת מגנטא דען, וגרמת מותא לך, ולבך עלםא, בגין דשבוקת אלין עדוניין דלעילא ותטא, ואתמשכת במר אינון כסופין מסאBIN, דאקרון (איוב ס) ראש פתנים, דגופא מישיך בהו, ולא רוחא. כמה דעת דגופא מישיך בהו, ולא רוחא. וכתייב אמר, (דברים לט) וראש פתנים אכזר. וכתייב ענביomo ענבי רוש. עד דאתא אברחים חסידא, ושאריי לאתקנא עלםא, ועאל גו מהימנותא קדישא, ואתקן לעילא ותטא, באינון רקיעין עלאין, ובאיון רקיעין תפאיין.

איון תפאיין, היכליין לאינון רקיעין עלאין, לאתחדרא דא בדא, ולבאתקשרא דא בדא, כמה דאקיינא באינון היכליין דקאמין. ואף על גב דאקיינא הטע גו כלוא, הכא איתך לן לפרטא מלין, ולאתקנא ליחזקא פדקא יאות, בגין דלא יטען חבריא, ויהכו בארכח מיישר, כמה דכתיב (הושע י) כי ישרים דרך יי' וצדיקים ילכו בם וגוי.

(היכל לבנת הספר יסוד ועטרה) ה'ה'יכל' קראשווין - ראשית מוקד האמונה, רוזהי בראשית ליסוד האמונה, ובדרגות של מראה האמונה. ובאיי האמת היו רואים מותך האסקלרייה הזה שאינה מארה, ומשום שזוהי ראשית האמונה, כתוב (שם א) תחולת דבר הבהיר. שראה מותך דרגה זו, היה השוע. שראה מותך דרגה זו, שהיא ראשית כל בדרגות עלות מעלה, וסוף כל הדרגות לנדת למטה.

ומשם שהושע ראה מותך בראשית הדעת, סוף כל הדרגות, ה策טרך לטל את אשת הנזונים הזרה, משום שישראל נאחזו ונמשכו ממש למטה לאוטו מקום שינקرا אשת זנונים, משום שעזבו ולא נדבקו באשת חיל הזה, וראה ממש כל אותם היכלותיהם בצד הטעמה (שיש ל').

היכלות הטעמה, כלם טמאים למי שנדבק בהם, ועל זה בטור, קח לך אשת זנונים וגוז. וכי נביא אמרת ציריך אתה זה ? אלא משום שאסרו לו לאדם להפנס לאותם היכלות, כדי שלא ימשך אחריהם כמו שעשה נח, שכתוב (בראשית ט)

וישת מן הין וישבר ויתגלו. והושע פחד להסתכל באוטם היכלות שנטמאו בהם ישראל ונדבקו, שלא ימשך אחריהם. כמו שפהותוב בנח, וישת מן הין וישבר ויתגלו. עד שאמר לו, קח לך אשת זנונים וילדי זנונים. וכתויב וילך ויקח את גמר בת הכלבים. לעתה במה נדבקו ונטמאו ועזבו את סוד האמונה, בשכיל אל נכר. ועל זה ראה מותך היכל הזה, ראשית כל הדרגות.

ה'ה'יכל' הזה ראשית של הפל

(היכל לבנת הספר יסוד ועטרה)

ה'ה'יכל' קדמאות. שירוטא גו מהימנותא, ויהאי איהו שירוטא לרזא דמhimnotaa, ובדרגין דמיון דמhimnotaa. נביאי קשות, הוו חמאן מגו דא אספקלריא דאייה מאירה, ובגין דהאי איהו שירוטא דמhimnotaa, כתיב (הושע א) תחולת דבר יי' בהושע. דחמא מגו דרגא דא, דאייהו שירוטא דכל דרגין לסלקה לעילא, וסופה דכל דרגין לנחפה למתפה.

ובגין דהושע חמאן מגו שירוטא דא, סופה דכל דרגין, אצטריד לנטלא האי אשת זנונים, בגין דישראל אהudson ואתמשכו מתמן למתפה, לגבי ההוא אתר דאקרי אשת זנונים, בגין דשבקו, ולא אתדקנו בהאי אשת חיל. וחמא מפתן כל איינון היכליין דאיינון. בסטריא מסאבא. (ראיית לה).

ה'ה'יכל'ין דמסאבא, כלחו מסאבא למאן דאתדק בhone, ועל דא כתיב, קח לך אשת זנונים וגוז. וכי נביא דיקשוט אצטריד לדא. אלא, בגין דאסיר לייה לבר נש לאעלא באינון היכליין, בגין דלא יתמשך אבתרייהו, בגונא דעבד נח, דכתיב, (בראשית ט) וישת מן הין וישבר ויתגלו.

והושע דחיל לאסתכל באינון היכליין דאסטאבו בהו ישראל ותדקון, דלא יתמשך אבתרייהו, כמה דכתיב בנח וישת מן הין וישבר ויתגלו. עד דאמר לייה, קח לך אשת זנונים וילדי זנונים. וכתויב וילך ויקח את גמר בת הכלבים. למגdu כמה דאתדקנו ואסטאבו, לשבלו רזא דמhimnotaa, בגין אל נכר. ועל דא, חמאן מגו היכל' דא, שירוטא דכל דרגין.

ה'ה'יכל' דא, שירוטא דכלא, לסלקה בדרגין.awai היכל'א, איהו מדרא